

A v s k r i f t

1942.

Til Forskningsinstituttet for Hæren,
herr professor Schnitler.

Ad spørsmål om de norske offiserers æresord.

Deette spørsmål er i vinter blitt diskutert en del, og da 1. divisjons rapport ikke inneholder opplysninger om saken, skal jeg tillate meg å supplere rapporten.

Da wehrmachts tilbud ble kjent om hjemreise for de internerte i Sverige, krev divisjonen gjennom vår legasjon i Stockholm til regjeringen og fremholdt divisjonens syn på saken. Det ble nevnt eksempler fra Verdenskrigen og de muligheter som forelå og under henvisning dertil foreslått at den norske styrke i Sverige ikke skulle sendes hjem. Gjennom vår militærattasje i Stockholm fikk divisjonen senere underretning om at regjeringen ikke hadde bruk for offiserene og soldatene og at alle ble stillet fritt om de vilde bli i Sverige som privatpersoner, reise hjem eller annet steds.

Det var imidlertid ennå tvil blandt de aktive offiserer om de kunne ta imot Wehrmachts tilbud.

Da kom det en henstilling fra kommanderende general Ruge til offiserene om å gi æresord, da han ikke ønsket offiserskorpset delt i offiserer som hadde gitt æresord og offiserer som ikke hadde gitt æresord. Det synes klart for oss at regjeringen og kommanderende General anså kampen for slutt og at de ikke lenger hadde bruk for sine offiserer og at disse for resten av krigen kunne anse seg som privatpersoner. Det var således ikke lenger noe som hindret dem fra å gi æresord på ikke på noget vis å delta mer i krigen mot Tyskland og reise hjem for som privatpersoner å ta seg av sine familier og sine private affærer. I denne forbindelse vil jeg feste oppmerksomheten på at avgivelse av æresord og hjemreisen for de internerte offiserer i motsetning til krigsfanger var en gjensidig avtale. Det er da også fra Wehrmachts side bl.a. anført:

"Die internierten norwegischen Offiziere und Soldaten die beabsichtigen zunächst in Sweden zu bleiben, haben bei einer eventuellen späteren Rückkehr nach Norwegen Schwierigkeiten nicht zu befürchten, wenn sie die gegebene Anordnung des deutschen Oberkommando, beachten."

Når de internerte istedetfor å bli i Sverige, reise til England, U.S.A. eller annet steds, valgte å reise hjem, var det i til- til til at de kunne leve som privatpersoner, når de holdt sin del av avtalen.

Erik Quam (s)
stabesjef.